

Golobček.

Poglejte, atek ljubi moj,	In oče Jožeku reko:
Golobčeka tu pred menoj,	Uči golobček te lepo! —
Kako tu pije, vodo kljuje,	Glej, vodo vso je Bog ustvaril,
In k nebu glavo povzdiguje!	V pijačo jo stvarjem podaril.
Čemu tako, povejte mi,	Zato golobček, Božja stvar,
Čemu pri miru z glavo ni?	Boga ne zabi nikedar.
Kako pa jaz, ko vodo pijem? —	Vodo pijoč se tje ozira,
Prav mirno, mirno jo zavžijem.	Odkoder dobro vse izvira.

Tako, moj sinko, tudi ti,
 Nikar Boga pozabiti!
 Za vsako reč se mu zahvali,
 Ki bodo starši ti jo dali. — *Fr. Rajčerič.*

Sreča, kje si doma?

Cvetloč mladenček, kodrolas,
 Igra se na obrežji vodnem;
 Svetlobe žar, zelenja kras
 Vesel v kraljestvu zre prirodnem.

»Kaj gleda nem? Zakaj strmi
 V globino vód memo-tekočih?« —
 »Rumeno solnčece blesti
 Mu iz valov šumnó-deročih!«

Kako lepó, kako svetló
 Mu iz vodé nebó odseva,
 V lepoti svoji čarobno
 Narava vsa pred njim vskipeva!

»Imam te, solnce, biser moj!« —
 Zakličé deček, in v globine
 Za njim poseže — grob pa svoj
 V valovih najde in — izgine . . . .

Zakaj v propadu si iskal,
 Mladenič, solnce: svojo srečo?
 Le solnčno sliko vode val
 Ti kaže lepo, a slepečo.

Na nebu solnce nam zari,
 Z neba na zemljo srečo lije,
 V nebesih Oče naš živi,
 Nam venec sreče stalne vije.

Zato le kvišku, kjer Gospod
 Kraljuje Srečni: solnce pravo,
 Dvigujmo srca in ondod
 Nam srečo dal bo — večno slavo!

Omanov.

Nočno nebo.

Kedo sejal je zvezde jasne,	Vse te nebeške visočine,
Povejte, ljuba mamica!	Vse te nebeške zvezdice,
Kaj lučke pravijo nam krasne?	Vse te ozaljšane višine
Čemu nebo se lesketa?	Sam večni Bog ustvaril je.

Glej, ljubi sinko, dete moje,	In lučke krasne in bleščeče
Poslušaj, srček dragi mi!	So pa nebeška okenca;
Razjasnim ti prašanje tvoje	Skoz nje ozira se čuječe
In kaj nebó nam govori:	Tvoj angelj varuh iz neba.

Zato pa, dete, pridno bodi
 In rado slušaj mamico,
 Da angelj čuva te povsodi
 Pred sleherno nevarnostjo.

Fr. Rajčević.

